

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра економіки, права та управління бізнесом

РЕФЕРАТ
кваліфікаційної роботи
на здобуття освітнього ступеня бакалавра
зі спеціальності 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» за
освітньою програмою професійного спрямування
«Економіка та планування бізнесу»

на тему: «**Стимулювання розвитку підприємництва у
сільськогосподарській галузі**»

Виконавець:

студентка ФЕУП

Анучіна Анастасія Володимирівна _____
/підпис/

Науковий керівник:

к.е.н.

Фіалковська Анастасія Андріївна _____
/підпис/

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Аграрний сектор України, базовою складовою якого є сільське господарство, формує продовольчу і в певній мірі економічну, екологічну та енергетичну безпеку, забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей національної економіки і створює соціально-економічні умови сільського розвитку. Україна має значні можливості та потенціал у даній сфері діяльності. Велику частину території країни займає унікальний родючий чорнозем, загальна кількість трудових ресурсів в кілька разів більше ніж в багатьох країнах Європи. Але при цьому Україна залишається імпортером сільськогосподарської продукції, і основна причина полягає в недосконалісті техніко-технологічної бази та неефективному управлінню галуззю. Досьогодні використовуються засоби виробництва, розроблені і впроваджені в АПК в кінці минулого століття. На разі, маючи значний обсяг ресурсів, АПК України знаходиться все ще в кризовому стані. З усього працездатного населення країни 13% зайняті в сільському господарстві. Але відсталість техніко-технологічної бази призводить до того, що втрати врожаю досягають 25-30%, питомі витрати в кілька разів перевищують відповідні показники в Європі і США. Останні роки сільське господарство України демонструє послідовне зростання і ставить рекорди за окремими показниками. Варто зазначити, у 2019-2020 маркетинговому році Україна досягла історичних рекордів: 98 млн тонн склало виробництво зернових та олійних культур, яке протягом останніх трьох років перевищувало позначку 90 млн тонн, а 5 років тому було на рівні лише 64 млн тонн; 62 млн тонн збіжжя відправлено на зовнішні ринки, при цьому порівняно з минулим роком експорт пшениці зріс на 31%, кукурудзи – на 1%, ячменя – на 35%.

При цьому середня врожайність пшениці в Україні складає 4 т/га (у Франції 8 т/га), а кукурудзи 7 т/га (в США в штаті Айова з подібним кліматом – 12 т/га). Тому в Україні є значний потенціал до збільшення врожайності культур та валового збору врожаїв зернових.

Україна входить до п'ятірки провідних країн експортерів зернових за всіма основними зерновими культурами, а за грошовою оцінкою 2019 року наша країна посіла друге місце за експортом зернових після США з показником \$9,6 млрд, випередивши за цим показником Аргентину (\$9,3 млрд) та РФ (\$7,9 млрд).

Прогнози розвитку агросектора в 2021 році також позитивні. Він став провідною галуззю (якщо не сказати донором) для відновлення національної економіки. Більш того, агросектор фактично формує економічний профіль країни. Потенційно Україна може вийти на виробництво 100 млн. тонн зернових на рік.

Тому постає необхідність в аналізі основних перспектив розвитку галузі (на прикладі Одеського регіону) та конкретних напрямків діяльності, що сприятимуть підвищенню конкурентоспроможності сільськогосподарської галузі.

Аналіз головних аспектів вищевказаних проблем наведено в багатьох

працях українських та зарубіжних вчених, до яких слід віднести наступних: С. В. Мішина, В. Г. Андрійчук, Г. Є. Бистров, М. І. Козир, О. О. Погрібний, С. М. Чистов, О. М. Бородіна та ін.

Мета кваліфікаційної роботи – теоретичні, методичні та прикладні аспекти стимулювання розвитку підприємництва у галузі сільського господарства в регіоні.

Досягнення вищенаведеної мети, обумовило необхідність послідовного вирішення таких **завдань**:

- визначити особливості функціонування сільськогосподарської галузі, з'ясувати її місце та роль в економіці держави;
- з'ясувати основні методичні підходи аналізу галузі;
- розглянути способи та форми регулятивної діяльності державних органів у сільському господарстві;
- проаналізувати головні вектори розвитку сільськогосподарської галузі Одеського регіону;
- оцінити політику державного регулювання галузі в регіоні;
- обґрунтувати чинники формування сталого розвитку сільського господарства в регіоні;
- визначити основні проблеми ефективного функціонування сільськогосподарської галузі Одеської області та напрями їх вирішення;
- розглянути перспективні напрями розвитку сільського господарства;
- запропонувати головні стратегічні завдання з підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської галузі регіону;
- визначити шляхи активізації підприємництва в сільському господарстві.

Об'єкт дослідження – це процес оцінки перспектив розвитку підприємництва в галузі сільського господарства Одеської області.

Предмет дослідження – сукупність теоретичних аспектів оцінювання перспектив розвитку підприємництва в галузі регіону та формування пропозицій відносно шляхів їх підвищення.

Методи дослідження. Для вирішення поставлених у кваліфікаційній роботі завдань використано такі методи: загальнонаукові (аналогія, системний аналіз, формалізація), а також логічної абстракції (аналіз і синтез, індукція та дедукція для узагальнення теоретичних засад управління сільськогосподарською галуззю з огляду на український та зарубіжний досвід); економіко-математичні (факторний, системно-структурного аналізу); економіко-статистичного аналізу (табличний, графічний, групування, класифікації) для більш детального розгляду конкретних показників; маркетингові (SWOT-аналіз, спостереження, опитування) для формування повного розуміння стану галузі; експертної діагностики (ранжирування, порівняння, оцінювання) для співставлення окремих показників в розрізі окремих регіонів, сфер, структур.

Інформаційна база дослідження. В якості інформаційної бази виступали нормативно-правові акти, що регулюють розвиток сільськогосподарської галузі, у т.ч. в регіоні, монографії та наукові праці українських та зарубіжних

вчених з проблематики розвитку сільськогосподарської галузі, офіційні матеріали Одеської обласної державної адміністрації, дані щорічної звітності сільськогосподарських підприємств регіону до головного управління статистики.

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (62 найменування), 3-х додатків. Загальний обсяг роботи становить 96 сторінок. Основний зміст викладено на 86 сторінках. Робота містить 20 таблиць, 17 рисунків.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У першому розділі *«Теоретико-методологічні засади управління розвитком сільськогосподарської галузі»* визначено сутність та особливості сільськогосподарської галузі, її місце та роль в економіці держави. Описуються основні методи та моделі, які використовуються для проведення аналізу галузі, розглядаються форми й методи регулятивної діяльності державних органів у сільському господарстві.

У другому розділі *«Дослідження стану розвитку підприємництва в сільськогосподарській галузі Одеської області»* виявлені основні тенденції та особливості розвитку сільськогосподарської галузі Одеського регіону. Оцінено політику державного регулювання сільськогосподарської галузі в регіоні. Обґрунтовано фактори та умови формування сприятливого середовища для розвитку сільського господарства в регіоні.

У третьому розділі *«Перспективи розвитку підприємництва в галузі сільського господарства регіону»* визначено проблеми та перспективні напрями розвитку сільськогосподарської галузі Одеської області. Запропоновано головні стратегічні завдання з підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської галузі регіону. Запропоновано шляхи активізації підприємництва в сільському господарстві.

ВИСНОВКИ

У роботі досліджуються теоретичні, методичні та прикладні аспекти оцінювання перспектив розвитку галузі сільського господарства в регіоні та зроблено наступні висновки:

1. Визначено, що сільське господарство є стратегічною галуззю в економіці країни та являє собою комплекс підгалузей (землеробство, тваринництво, рибальство, лісове господарство, промисли), пов'язаних з розробкою (збором, видобутком) рослинних і тваринних ресурсів.

2. Досліджено, що провідною ланкою сільського господарства є рослинництво, що має значні перспективи для розвитку завдяки наявності таких переваг як родючі ґрунти (третина світових запасів чорноземів), сприятливі кліматичні умови, наявність достатньої кількості трудових ресурсів. Рослинництво забезпечує населення продуктами харчування та інші галузі промисловості сировиною.

3. З'ясовано, що основними об'єктами при аналізі сільськогосподарської галузі є валова продукція, стан та обсяг земельного фонду, вартість понесених витрат, якість та кількість виготовленої продукції, фінансові та економічні показники діяльності підприємств. При цьому сучасні методи оцінки галузі сільського господарства включають в себе аналіз структури сільськогосподарської галузі, співвідношення основних показників економічної ефективності кожного сектору та моделювання планованих результатів функціонування галузі.

4. Розглянувши норми й методи регулятивної діяльності державних органів виявлено, що серед інструментів впливу держави на функціонування галузей національної економіки виділяють прямі та непрямі методи регулювання, зокрема за засобами впливу розрізняють правові, адміністративні, економічні та пропагандистські.

5. Проаналізувавши головні тенденції та особливості розвитку сільськогосподарської галузі Одеського регіону можна стверджувати, що він є важливою ланкою агропромислового комплексу України. Головним природним багатством Одеської області є її земельні ресурси, представлені переважно чорноземними ґрунтами з високою природною родючістю та теплий степовий клімат, які формують високий агропромисловий (сільськогосподарський) потенціал регіону. Природні умови сприятливі для вирощування озимих зернових, кукурудзи, ячменю, соняшнику, винограду і впливають на регіональну спеціалізацію і організацію сільськогосподарського виробництва.

6. У рослинництві Одеського регіону провідне місце займає зернове господарство. В межах якого вирощують озиму пшеницю, кукурудзу, ячмінь, просо, рис, рапс. На основі зернового господарства працює борошномельно-круп'яна промисловість. Динаміка зміни врожайності основних сільськогосподарських культур відображається позитивною тенденцією протягом останніх років, зокрема відбувається збільшення площ, призначених для вирощування продукції. За площами під виробництво зернових та зернобобових Одеська область займає перше місце серед інших областей – 7,9 % від всіх площ, проте за врожайністю – останнє.

7. Основними видами продукції тваринництва Одеського регіону є м'ясо, молоко і яйця птиці всіх видів. За обсягами виробництва даної продукції Одеська область займає останні місця серед інших регіонів України. Помітна тенденція зниження кількості поголів'я худоби за останні роки.

8. Оцінено політику державного регулювання сільськогосподарської галузі в регіоні. Так, у даній сфері затверджено певний перелік програм задля сприяння розвитку та підтримки виробників сільськогосподарської продукції. Програми направлені на підтримку рослинництва та тваринництва, зокрема на впровадження інноваційних процесів ведення господарства, підтримку окремих виробників продукції. По Україні закладено 4,24 млрд. грн. на реалізацію програм підтримки розвитку АПК. Програми направлені на підтримку рослинництва та тваринництва, зокрема на впровадження інноваційних процесів ведення господарства, підтримку окремих виробників продукції. За попередній 2019 рік на підтримку галузей АПК в Україні було виділено

5963,223 млн. грн., проте використано з них лише 4562,906 млн. грн. А на розвиток галузей сільського господарства в Одеській області в 2019 році було виплачено 3-6 % від загального обсягу коштів.

9. Обґрунтовано те, що основними факторами розвитку сільського господарства в регіоні є: сприятливі природно-кліматичні умови; висока родючість ґрунтів, що сприяє підвищенню урожайності земельних угідь; переважно рівнинна місцевість, що спрощує процес обробітку земель; наявність значної частини сільського населення, що забезпечує галузь робочою силою; розвинена мережа транспортної інфраструктури (водна, залізнична, автомобільна); значний природно-ресурсний потенціал, що створює сприятливі умови для виробництва основних видів продукції необхідних для забезпечення продуктами харчування населення регіону та країни.

10. Визначено головні проблеми сільськогосподарської галузі Одеської області. До яких слід віднести проблеми виробничого, технологічного, фінансового та обслуговуючого блоків, а саме:

- застаріла матеріально-технічна база;
- незадовільна якість продукції та її низька конкурентоспроможність;
- орієнтація переважно на сировинне виробництво, незначна кількість переробних підприємств;
- низький рівень розвитку інноваційних процесів;
- великий обсяг відходів при виробництві;
- неоптимальне використання сільськогосподарських угідь;
- недоспоживання населенням особливо важливих продуктів харчування;
- низька конкурентоспроможність національного виробника.

11. Обґрунтовано, що Одеська область має значний потенціал для розвитку, зокрема в галузі рослинництва. За розрахунками вітчизняних вчених, Україна має всі можливості для збільшення виробництва зерна більше ніж в два рази, що призведе до збільшення експорту, підвищення можливостей переробної галузі, розвитку підприємств галузі за рахунок нових грошових потоків.

12. Запропоновано ряд заходів задля розвитку сільськогосподарської галузі в регіоні по реструктуризації та оновленню сільськогосподарських підприємств, введенні нових форм господарювання, проведенні ефективної політики підтримки з боку держави, покращенні інвестиційного клімату в країні та стимулюванні розвитку основних напрямків галузі в регіоні, що призведе до виходу сільського господарства регіону на новий, більш конкурентоспроможний рівень та підвищить загальне економічне становище Одеської області. На сільське господарство відводиться близько 10-16 відсотків від загальних інвестицій в економіку області, що свідчить про перспективність даної галузі. Задля розвитку сільськогосподарської галузі в регіоні необхідно провести ряд заходів по реструктуризації та оновленню сільськогосподарських підприємств, введення нових форм господарювання, проведення ефективної політики підтримки з боку держави, покращення інвестиційного клімату в країні та стимулювання розвитку основних напрямків галузі в регіоні. Необхідно створювати умови для вирощування нішевої продукції, такої як

батат, спаржа, шафран, що отримують популярність в країнах Європи впродовж останніх років.

13. Активізація підприємництва, зростання масштабів та ефективності функціонування підприємницького сектору є одним з головних чинників позитивних структурних змін в сільському господарстві, формування сприятливого економічного середовища. Доведено, що обсяги розвитку підприємництва недостатні для забезпечення зайнятості сільського населення, ефективної збалансованості різних форм господарювання, достатньої дохідності багатьох суб'єктів господарювання на селі, що вимагає розробки відповідного організаційно-економічного механізму. Складовими цього механізму є регуляторні, економічні та організаційні елементи, які тісно взаємопов'язані і є цілісною системою певних заходів і методів.

АНОТАЦІЯ

Анучіна А. В. «Стимулювання розвитку підприємництва у сільськогосподарській галузі».

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра зі спеціальності 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» за освітньою програмою професійного спрямування «Економіка та планування бізнесу». Одеський національний економічний університет. Одеса, 2021.

Кваліфікаційна робота складається з трьох розділів. Об'єкт дослідження – процес оцінки перспектив розвитку підприємництва в галузі сільського господарства Одеської області

У роботі розглядаються теоретико-методологічні засади управління розвитком сільськогосподарської галузі: розглянуто місце та роль галузі в економіці держави; досліджуються основні методи та моделі аналізу галузі; розглядаються норми й методи регулятивної діяльності державних органів у даній сфері.

Проаналізовано тенденції та особливості розвитку сільськогосподарської галузі Одеського регіону і визначено фактори та умови формування сприятливого середовища для розвитку.

Визначено проблеми та перспективні напрями розвитку сільськогосподарської галузі Одеської області; запропоновано головні стратегічні завдання з підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської галузі регіону та визначені очікувані результати від запровадження цих заходів. Запропоновано шляхи активізації підприємництва у сільськогосподарській галузі.

Ключові слова: сільське господарство, підприємництво, рослинництво, тваринництво, валова продукція, витрати, аналіз, ефективність.

ANNOTATION

Anuchina A. V. «Stimulation of the development of entrepreneurship in the agricultural sector».

Thesis for bachelor degree in specialty 076 «Entrepreneurship, Trade and Stock Exchanges» under the master's program «Economics and Business Planning». Odessa

National Economics University. Odessa, 2021.

This thesis consists of three chapters. The object of study is the process of assessing the prospects for the entrepreneurship development of agriculture in the Odessa region.

The work deals with the theoretical aspects of development of the agricultural sector: the essence and peculiarities of the branch are considered; the basic methods and models of industry analysis are investigated; the norms and methods of regulatory activity of state bodies of Ukraine in this area are considered.

The tendencies and peculiarities of the development of the agricultural sector of the Odessa region are analyzed and the factors and the conditions for the formation of a favorable environment for development are determined.

The problems and perspective directions of development of the agricultural sector of the Odessa region are determined; the main strategic tasks for improving the competitiveness of the agricultural sector of the region are proposed and a positive changes from the implementation of these measures are identified. Ways to intensify entrepreneurship in the agricultural sector are proposed.

Key words: agriculture, entrepreneurship, plant growing, livestock, gross output, costs, analysis, efficiency.